
	בס"ד יח' סיון ה'תשפ"ה	
	הדלקת נרות - 19: 28	
	צאת השבת - 20: 20	
	רבו תם - 21: 16	
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"		
ע"פ "אופק תל אביב"		

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

אברהם יצחק

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בו רעות נ"י

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנוסה-סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"

פרשת בהעלותך

 "והמז כזרע גֹד"

אומר רש"י, **עשב ששמו גז**. חז"ל אומרים "גז" לשון "מגיד", שהמן היה מגיד ומגלה מי הוא צדיק, ומי ח"ו לא, שאם המן היה מגיע עד לפתחו, היו כולם יודעים שהוא צדיק. ויש אומרים, ש"גז" הוא שטט גז, שהיו חובבי מן ביותר, ולא רצו לאכול בשר, ובגלל זה היו להם הרבה בהמות, (ולכן אמרו למשה שהם רוצים את נחלתם בעבר-הירדן, ששם יש הרבה עשב).

📖 **"והאיש משה עליו מאוד מכל האדם אשר על-פני האדמה"**
תוארי משה: א. עניו - "והאיש משה עניו מאוד", **ב.** נביא -
 "ולא קם נביא כמשה", **ג.** גדול - "כס האיש משה גדול מאוד",
ד. עבד ה' - "בעבדי משה" (יהיה אחרי מות משה עבד ה').
ה. איש - "והאיש משה", **ו.** נאמן - "בכל ביתי נאמן הוא".

ז. מלך - "ויהי בישורון מלך", ח. כהן - שוויה כהן ב' ימי המילואים, ובשמיני למילואים, ט. איש האלוקים - "וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלוקים", י. רועה נאמן - בזוהר נקרא "רועה מהמנא", וזה שנאמר בו "כליל תפארת" שהיה כלול בכל מיני תפארת.

📖 **"וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמַדְדוּ וְאַשְׁמַעְתָּה מִה יִצְוֶה ה' לָכֶם"**
 אחד החילוקים בין נבואת משה לשאר הנביאים הוא, שכל
 הנביאים **לא יכלו לשאול** אלא רק **נאמרה להם** נבואה. בעוד
 שמשה רבנו יכול לשאול כמבואר ברמב"ם ומביא את הכתוב:
 "עֲמַדְדוּ וְאַשְׁמַעְתָּה מִה יִצְוֶה ה' לָכֶם". כך נאמר כאשר בנות
 צלפחד תבעו את ירושת אביהן: "וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפַּחַת לִפְנֵי
 ה'". שנאמר במתן תורה "מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהֹאֲלֵקִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹלִי".
משה דיבר והקב"ה השיב לו מיד בנבואה. (מֶרֶן הַגְרִיזִין)

📖 **"זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים"** (יא' ה')

בן איש חי : עם ישראל במדבר התכוונו "להקניט" את משה ורבינו ולומר : אנחנו מוכרחים לשוב למצרים ולאכול שם את חדגה, כי אין תקוה שיימצא לנו בשר במדבר. הם התביישו לומר בפירוש 'נשובה מצרימה', כפי שאמרו בשאר תלוות 'יתנה ראש ונשובה מצרימה', ובמקום לומר "אכלנו" בלשון עבר, אמרו "נאכל" בלשון עתיד, כביכול היה ברור להם שישוּבו למצרים ויאכלו שם חדגה.

פִּינֵת הַגִּבִּי'ים וְהַפְּתִיגִים

טמן ידו בצלחת =

הַתִּבְטָל, יֹשֵׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם. צִלַּחַת = פִּיס בִּבְגָד.

דוגמה: בַּמֶּשֶׁךְ שְׁנַת הַלְמוּדִים הַנֶּעַר טָמֵן יָדוֹ בַּצֵּלַחַת, וְלָכֵן נִכְשַׁל בַּמִּבְחָנִי הַבְּגֵרוּת.

מקור: טָמֵן עֵצַל יָדוֹ בְּצִלְחַת, גַּם אֶל פִּיָּהּ לֹא יִשְׁיבָנָה
[מְשָׁלִי יֵט. כד]. (גיבונקו)

- ↩ מצוות הדלקת המנורה במשכן.
- ↩ טהרת הלויים והקדשתם לעבודת המשכן.
- ↩ פסח שני.

- ↔ המסע והחניה.
- ↔ פרשת המתאוננים .
- ↔ חטא מרים ועונשה.

📖 "בהעלותך את הנרות..."
חמש פעמים כתוב בתורה מענין המנורה:

בבפי' תרומה ציווי עשיית המנורה, בבפי' תצוה הדלקת המנורה, בבפי' ויקהל עשיית המנורה, בבפי' אמור הדלקת המנורה, ובפי' בהעלות הדלקת המנורה.

”בהעלותך את הנרות...”

"בה עלותד", **"בה"** ר"ת **ב**שתי **ה**תורות וכן **ב**תיקון המידות. כך מעלים את הנשמה שנאמר **"נר ה' נשמת אדם"**. שאם לא **"הנרות"** אותיות **"התנור"** נדלק ולא כדאי הוא. (אלביליה שלמה הי"ו)

"והאספסוף..."

לכאורה מילת גנאי. אלא שבתורה אין בוטוי גנאי. ובכן **אספסוף** מורכבת משתי מילים : **אסף-סוף**. הפירוש : כיון שבני ישראל נמנו לשבטים על פי אבותם, היו אנשים שהצטרפו לישראל בלא שום קשר משפחתי (עזר רב), במסע המחתות הם לא מצטרפים לשום מחנה ולכן **אוספים** אותם ודומים אותם בסוף המחנה והרי לכם מילה **אספסוף**.

📖 **"והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה"**
יש מפרשים הרוצה להיות טהור, אז ובדרך לא היה, שלא יסתובב בחוצות וישמור את עיניו.

על פי ה' יחנו, ועל פי ה' יסעו
ואומר החדיד"א, שתמיד צריכים להזכיר שם ה', בכל מקום
וודבר שפונה: ב"ה, ירחם ה', א"י"ה וכד', וזה נלמד מהכתוב
"על פי ה' יחנו, ועל פי ה' יסעו."

📖 "ותמונת ה' יביט" (י"ב ח')

וזהו לשון **הבטה** היא רק **מלמעלה למטה**. (רש"י בראשית)
אלא, תמונת ה' היינו מידותיו של הקב"ה: מה הוא רחום אף
אמשה תהא רחום, מה הוא חנון אף אתה תהא חנון - הוריד
משרבו מלמעלה למטה, לתוך ליבותיהם של ישראל, את
מידותיו של ה', **את תמונת ה'**. (אדמו"ר רא"ם מנור)

עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצוֹת כֶּסֶף (י' ב')

מדוע החצוצרות היו עשויות מכסף ולא מזהב?
 ר' חיים פלטיאל : משום שהתורה חסה על ממוןם של ישראל.

ריב"א: משום שהחצוצרות היו לזכרון, כפי שכתוב 'והיו לכם לזכרון', ואין ראוי שיהיו מזהב, כדי שלא להזכיר את עוון העגל.

הסירו מכשול מדרך עמי ! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

<http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/> : "דרשו", "חידוש", "לדעת" ניתנו להוריד את העלון באתרים הדתיים

"אל תסרי הליכות אלא הלכות"

הלכות לשון הרע

"ותדבר מרים ואהרן במשה"

א. אסור לספר לשון הרע גם על אמת. (סיפור שקר נקרא מוציא שם רע).

ב. בדיבור לשון הרע עוברים על מספר רב של מצוות לא תעשה. ג. אנשים מורגלים בדיבור לשון הרע נקראים בעלי לשון הרע. ד. על שלוש עברות נפרעים מן האדם בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא ואלו הן: עבודה זרה, גילוי עריות, שפיכות דמים - ולשון הרע כנגד כולן.

ה. אסור לספר מרצונו. אסור לספר אם מכריחים אותו. אסור לספר אם אביו מבקשו. אסור לספר אם רבו מבקשו. ו. אסור לקיים שיחה שידוע שתכליל לשון הרע או אפילו אבק לשון הרע.

ז. אסור לספר גם אם ע"י כך יפסיד את פרנסתו. ח. אסור לספר גם אם כבודו עלול להיפגע.

ט. אסור לספר בעל פה. אסור לספר בכתב. אסור לספר ברמז. י. אסור לספר גם אם במהלך הסיפור מגנה את עצמו יחד עם חברו.

יא. אסור לספר בפני יחיד וודאי בפני רבים.

יב. מותר לומר בפני שלושה ויותר רק דברים, אשר משתמעים לשני פנים, לטוב ולרע. כיוון ששומעים זאת רבים אזי יש סיכוי שזה יגיע לאיש עצמו, לכן המספר נזהר מלומר דברים רעים.

יג. אסור לספר לשון הרע גם בפני המדובר (יש בזה משום הלבנת פנים).

יד. אסור לספר דברי גנות גם בדרך של הומור.

יז. אסור לספר לשון הרע גם אם לא מוזכר שם האיש, רק מתוך הסיפור ניתן להסיק (זה נקרא "לשון הרע בצנעה").

יט. אם סיפר לשון הרע ולא נגרם נזק למדובר עדיין עבר על איסור לשון הרע וצריך כפרה.

יז. אסור לספר לשון הרע אפילו על אמת

יח. אסור לספר גם אם עבר על לאו גמור מן התורה.

יז. אם מדובר באדם שעובר באופן קבוע על עבירות שונות מותר לומר לדייני העיר או לקרוביו על מנת שיחזירו אותו מדרכו הרעה. ניתן לומר לרב אם הרב מוכר כאדם שומר סוד, אשר יטפל באדם המדובר.

יט. אסור לספר על מידות רעות של אדם, אולי פשוט קשה לו להתרחק מהן. (מידות רעות כעס, גאווה).

כ. אם רואה שבנו או תלמידו מתחברים לאדם שמידותיו רעות יש מקום להרחיקם, אבל להסביר להם שסיפור המידות הרעות הוא על מנת להרחיקם ולומר גם שכרגיל אסור לספר לשון הרע.

כא. על מנת לחזור בתשובה מעבירת לשון הרע יש להבחין בשני מצבים:

1. אם לא נגרם כל נזק, אזי יש לעשות תשובה כמו בכל המצוות שבין אדם למקום, דהיינו: חרטה, וידוי, קבלה לעתיד.

2. אם נגרם נזק למדובר, אפילו אין הוא יודע זאת עדיין, יש לבקש ממנו סליחה.

(לעיתים קשה לבקש סליחה, למשל: לשון הרע על רבים או לשון הרע על משפחה, אשר פוגע גם בדורות הבאים)

כב. אסור לספר על אחד שלא הסכים לקיים מצווה שבין אדם לחברו. למשל: אסור לספר על אחד שלא הסכים להלוות כסף לחברו.

(אם מספר שלא הסכים להלוות למספר עצמו, אזי המספר עובר גם על "לא תיטור").

כג. אסור לשלול מעלות של אדם, למשל: לומר שאיננו חכם, איננו גיבור, איננו עשיר וכו'.

כד. ודאי נכון הדבר כאשר מדובר באדם המוחזק כחכם בעיני אנשי עירו, שאסור לומר עליו שאינו חכם, כיוון שכך אנו

עלולים לפגוע בפרנסתו.

מכל מלמד השכלתו

"ממי כדאי לקבל עצה..."

בפרשת השבוע מציינת התורה בקשר לגיל הפרישה בעבודת המשכן:

"ומבן חמישים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד."

מבאר רש"י: "אבל חוזר הוא לנעילת השערים."

המשנה באבות אומרת: "בן חמישים לעצה"

מביא רבי עובדיה מברטנורא ראייה מפרשת השבוע:

שנאמר בלויים: "ומבן חמישים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד ושרת את אחיו וגו'."

ומהו השירות? שייתן להם עצה.

ונשאלת השאלה: באיזו עצה מדובר כאן?

בעל חידושי הרי"ם מביא משל למה הדבר דומה:

מעשה באדם שעתה ביער ובמשך כמה ימים לא ידע איך לצאת ממנו. לפתע ראה זקן אחד הולך לקראתו

ושמח שמחה גדולה.

אמר בלבו: ממנו אוכל בוודאי לדעת את הדרך הנכונה לצאת מן היער.

שאל אותו: היכן הדרך לצאת מן היער?

ענה לו הישיר: גם אני כמוך - אינני יודע, כבר

שבועים שנה אני תועה כאן, רק דבר אחד אני יכול

לומר לך בוודאות: בדרך שהלכתי אני - אתה אל

תלך, שבדרך זו טועים. אבל את הדרך הנכונה שיש

לך ללכת - את זה עליך למצוא בעצמך...

את העצה הזו אומר החידושי הרי"ם, יכול בן

חמישים לתת - "לשמור משמרת" לעמוד על

המשמר "לנעילת שערים", איזה שער לנעול כדי שלא

להיכנס שם.

כמה הקשבה וקבלת עול נדרשת מאיתנו בקבלת עצה מחכם.

איך איתיות מיותרות!

"דבר אל אהרן ואמר אליו בהעלותך את הנרות"

שואל הבן איש חי:

לשם מה נוספו כאן האותיות ב' ו-ה' במילה

"בהעלותך"?

מסביר הבן איש חי:

ישנה ברייתא שאומרים בכל בוקר על סדר המערכה:

אֲבִי הוֹה מְסִדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְנִמְרָא,

וְאֶלְפָא דְאַבָּא שְׂאֵל, מִעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה

שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֵת, וּמִעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֵת קוֹדֶמֶת

לְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים, וְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קוֹדֶם

לְשׁוֹן מְזֻבָּח הַפְּנִימִי, וְשׁוֹן מְזֻבָּח הַפְּנִימִי קוֹדֶם

לְהִסָּבֵת חֲמֵשׁ נִירוֹת, וְהִסָּבֵת חֲמֵשׁ נִירוֹת קוֹדֶמֶת לְדָם

הַתְּמִיד, וְדָם הַתְּמִיד קוֹדֶם לְהִסָּבֵת שְׁתֵּי נִירוֹת,

וְהִסָּבֵת שְׁתֵּי נִירוֹת קוֹדֶמֶת לְקִטְרֵת, וְקִטְרֵת קוֹדֶמֶת

לְאַבְרָם, וְאַבְרָם לְמִנְחָה...

יוצא אם כן, שאת שבעת הנרות לא היו מטיבים

בפעם אחת אלא הסבית חמש נרות והסבית שתי נרות בנפרד, כשביניהם היה דם התמיד.

לפיכך אומר הבן איש חי הוספו האותיות ב' ו-ה' במילה "בהעלותך" להורות על החלוקה הזו...

"הוא שלף ספר תהלים מארון הספרים והחל לקרוא, ופתע נפרץ מעיין דמעותיו"

הצעה שהגיעה לפתחה של משפחת כהן לא הותירה אותם שווי נפש. זה שנים מספר שהם חשו בצורך הדחוף לעבור לדירה גדולה ומרווחת יותר, אך אפשרויותיהם הכספיות היו מצומצמות, והם נאלצו לדחות את המעבר שוב ושוב. עתה נקרתה לפניהם הזדמנות נדירה.

הוריו המבוגרים של אחד משכניהם הוצרכו לעקור מדירתם ששכנה באחת מערי השדה ולעבור לדור בסמוך לבנם בעיר התורה בני ברק. על דירות מרוחקות ממקום מגוריהם הבן או בקומות גבוהות הם כלל לא יכלו לחשוב בשל מגבלותיהם הרפואיות, ולכן לא עלה בידם להפיק את רצונם אל הפועל.

ככול שחלף הזמן, הפך הצורך להכרחי יותר ויותר, ומחוסר ברירה החליט השכן לפנות לשכניו מקומות הקרקע, משפחת כהן, אשר הצפיפות בביתם הייתה לשם דבר, הוא הציע להם לשלם עבור דירתם הרבה מעבר לשוויה, אם רק יסכימו לפנותה עבור הוריו.

הייתה זו הצעה מפתה עד מאד, אולם הרב כהן, שאמון היה על שמיעה בקול דברי חכמים, לא השיב עליה בחיוב בטרם נועץ ברבו.

משקיבל את ברכת רבו למהלך, מיהר לחתום על חוזה המכירה, כשהרוכשים מצדם הסכימו להמתין חודשיים ימים עד לפינוי הדירה – פרק זמן, שנראה היה כי ניתן למצוא בו דירה חדשה.

החוזה נחתם, אולם תוך כמה ימים התברר לרב כהן כי משימת חיפוש דירה לקנייה הינה קשה הרבה יותר משחשב. הוא עבר ממשדר תיווך אחד למשנהו, הקפיד לקרוא מדי יום את כל מדורי המכירות בעיתונים היומיים – אך דירה מתאימה לצרכיו ולתקציב שהיה ברשותו לא נמצאה, וכשכבר נמצאה, התברר כי מועד פינויה רחוק.

מיום ליום הלך הלחץ וגבר. להשיב את הגלגל לאחור ולדחות את מועד הפינוי לא היה בא בחשבון, שכן הוריו של השכן הספיקו בינתיים למכור את דירתם ולהתחייב לפנותה בזמן שבו היו אמורים לקבל את דירתם החדשה. השבועות הבאים עברו על הרב כהן ועל משפחתו בהתרוצצות בלתי פוסקת. הם ניסו כל השתדלות שעלתה בדעתם, אולם ללא הועיל. בלבם כבר השלימו עם העובדה שיאלצו לדור בבית ההורים, או לשכור דירה קטנה וצפופה עד למציאת הדירה המיוחלת, אלא ששתי האפשרויות היו בלתי הגיוניות בעלי.

נותרו שבועיים עד למועד הפינוי. משפחת כהן כבר החלה לארוז את חפציה מבלי לדעת להיכן פניה מועדות. אבי המשפחה יצא לסיבוב נוסף ברחובות בני ברק בתקווה לנס, אלא שכפי הנראה, כלו כל הקצין.

לאחר חיפוש נוסף, שלא הניב תוצאות, נכנס הרב כהן לבית כנסת צדדי שנקרה בדרכו. עמדה לרשותו שעה עד לתפילת מנחה, והוא החליט לנצלה לשפית לבו לפני קונו: הוא שלף ספר תהלים מארון הספרים והחל לקרוא, ופתע נפרץ דמעותיו...

השעה הבאה חלפה עליו באמירת תהלים נרגשת, שכמוה לא חווה מעודו. דווקא כעת, כשכל השתדלויותיו לא הועילו, חש הוא יותר מתמיד תלוי בידיו של מי שאמר והיה העולם, וידיעה זו הותירה רושם חזק על תפילתו.

תפילת המנחה בבית הכנסת החלה. הרב כהן סגר את ספר התהלים ופנה להתפלל עם הציבור. ההתעוררות שבה היה שרוי התמשכה אף לתפילת המנחה, שהייתה אף היא רווית דמעות. הוא נשא בקשה מעומק לבבו כי יצליח למצוא את הדירה המיוחלת, וכשסיים את התפילה חש בתחושת ביטחון הפושטת בכל איבריו.

הרב כהן יצא מבית הכנסת, והנה מבחינות עיניו במודעה, שכותרתה "דירה למכירה", שהייתה תלויה על עמוד החשמל הסמוך.

המודעה נראתה ישנה למדי, אך כיוון שפרטיה נראו תואמים לדרישותיו, החליט לנסות.

הוא תלש מהמודעה את הספח שבו היה רשום מספר הטלפון, כדי שמיידי עם שובו לביתו יתקשר ויברר האם הדירה עדיין עומדת למכירה, אלא שבהגיעו לביתו פשפש בכיסו, ולא מצא את הנייר.

הוא לא הצטער על כך יותר מדי, והתנתח בעובדה שהמודעה ישנה, ובוודאי הדירה כבר נמכרה.

בבוקר שלמחרת שוב יצא הרב כהן לחפש חיפושים נמרץ. הפעם החליט לצעוד לאורך רחוב הרב כהנמן, אך כאתמול, שום מודעה חדשה לא נקרתה לפניו.

ליד אחד הבנינים נעצר. הייתה זו בדיוק הכתובת שהייתה רשומה במודעה שאבדה לו אתמול, אלא שמספר הטלפון, כאמור, לא היה בידיו.

בצעד נואש למדי החליט להיכנס לבניין ולברר אצל השכנים איזו היא הדירה העומדת למכירה.

הוא עלה לקומה הראשונה ונשק על הדלת. הדלת נפתחה בידי בעל הבית, איש נשוא פנים. הרב כהן התעניין בקול מהסס: "אולי פרסמתם דירה למכירה?"

"האם פרסמנו? ממש לא!", השיב בעל הבית, אך מיד הוסיף כשמבע של תימהון נסוך על פניו: "מדוע החלטת לנקוש דווקא על דלתנו?"

לאחר שהסביר הרב כהן בקול נבון את השתלשלות העניינים, לא הצליח בעל הבית להסתיר את התרגשותו: "מסתבר כי משמים הוליווך אל המקום הנכון! בדיוק לפני רגעים ספורים החלטנו, אני וזוגתי, למכור את דירתנו ולעבור לאחת מהערים החרדיות הצעירות..."

"לפני כשבוע", סיפר האיש לבן שיחו הנדהם "הגיעה לפתחי הצעה לשמש בתפקיד תורני בכיר בישיבה הקיימת באותה עיר.

ביקשתי להרהר בהצעה, שכן היא חייבה אותי לעבור לדור לצד הישיבה. לפני כמה דקות, בזמן ארוחת הבוקר, נפלה ההכרעה והחלטנו לקבל את ההצעה.

"הישיבה כבר הכינה דירה בעבורנו. כל שנותר לנו לעשות הוא לארוז את החפצים ולהזמין חברת הובלה", סיים האיש בחיוך והזמין את הרב כהן לראות את הדירה.

הרב כהן נדהם. הדירה תאמה בדיוק לצרכיו, ואף המחיר שנדרש לשלם עבורה תאם את יכולותיו.

ימים ספורים לאחר מכן נסגר החוזה. משפחת כהן עברה בשמחה ובששון לדירתה החדשה והמרווחת, והוריו של השכן שמחו אף הם לעבור לדור לצד בנם.

כוחה של תפילה ושל אמונה טהורה התגלה כאן ללא עוררין.

באחד מהימים הראשונים למגוריו בביתו החדש פגש הרב כהן באחד משכניו. השניים גוללו שיחה קצרה, ובמהלכה התעניין הרב כהן אצל בן שיחו, שמא יודע הוא איזו דירה פורסמה בתחילה. השכן ידע, אך הוא התפלל מאוד על השאלה, "כבר שנה חלפה מאז נמכרה הדירה!", השיב.

אכן כן, נוכח הרב כהן לראות בתהליך הפלאי, כשאדם מתפלל מעומק הלב, יכול הקדוש ברוך הוא לזמן לו מודעה ישנה, לגרום לו לאבד את הדף שבו רשם את מספר הטלפון ולאצף אותו לחפש את הדירה בכוחות עצמו – מה שיביא אותו אל דירה בלתי צפויה, אותה דירה שיועדה לו משמים, פרי תפילותיו החמות.

(מתוך הספר "102 סיפורים ששינו לאנשים את החיים" של הרב צבי נקר)

האספסוף והספעתו על עם ישראל

רש"י מסביר: אלו הם ערב רב - שהצטרפו אל עם ישראל בצאתם ממצרים הם בכו מתוך תאוה והדביקו את העם בבכינים אשר בקשו לאכול בשר. ורש"י מביע תימהון ושואל: וכי לא היה לבני ישראל בשר לאכול? הרי נאמר: "[גם-עַרְבֵי רַב, עֲלֶה אִתָּם, וְצֹאן וּבָקָר, מִקְנֶה קָבֵד מֵאֵד". [שמות י"ב, ל"ח] אלא שהם מבקשים עלילה - הכוונה: הוצאת דיבה על משה ואשתו שקר.

ספרי מפרש: "אלו הגרים שהתאספו מכל מקום.

ר"ש בן מנסיא אומר: אלו הזקנים שנאמר: "וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֶסְפֶּה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל" [במדבר י"א] **דעת מקרא מבאר:** זהו האספסוף... וגם בני ישראל! דרך התהוותה של תלונה, כפי שהתורה מתארת אותה - אופיינית היא לדרך שרגילות להתחולל התקוממויות ומרדיות עמים, כל מיני תלונות מתחילות לנוע לאו דווקא בכיוון אחד, ולפעמים גם בכיוונים הפוכים זה לזה והם מצטברים בכל זאת.

התוצאה: נוצרת קבוצה חזקה. תחילה רק האספסוף התאוה תאוה, ואחר כך גם בני ישראל [האנשים המהוגנים יותר] מצטרפים אליהם ובוכים ומיד הם נזכרים במה שהיה במצרים. והנה עולים הגעגועים לבית העבדים שם.

"בניד בשתילי זתים" - חינוך

"חנך לנוע על פי דרכו" - (ע"פ הרש"ר הירש)

יש להכין את הנער ל"ציאה לחיים", להתמודדות עם הסכנות האורבות לו. מכיון שנהיר ההורים כי בנם לא יאיר לעד במסגרת "סטריילית" בה הוא אינו חשוף לפיתויי הרחוב החילוני, חובה עליהם לדאוג לכך שהוא יכיר במידת מה את העולם הגדול. באופן כזה, כאשר הילד צא לחיים, הוא לא יתקל בגירויים חדשים אשר לא חונך להתגבר עליהם. לשם כך יש למרר ולטעת בילד את התכונות הנחוצות לו: "... על אסור לנו לדחות את רכישת המידות הדרושות לו בחיים... יש לרכוש על ידי נסיון והרגל מן הילדות את כל המידות הטובות שבהן צריך להצטיין המבוגר: אהבת האמת, פרישות, צניעות, ישרות, רדיפת השלום והצדקה.

ברם, בהקניית המידות התרומיות הללו לא די. לא נכון ההורים המחנכים את ילדיהם באופן מצומצם וסגפני "הבית, שבו מסתגפים בקפדנות ומתרחקים מכל שמחת החיים, הוא המקום המתאים לחנך הבנים לקלות דעת ופריצות...". לעומת זאת, אם ההורים יאפשרו לילדיהם גם את התענוגות המותרים והרצויים, הרי שהילדים יבינו כי דרך התורה אינה דרך הסגפנות, וילמדו "למצוא את תענוגות המותרים ולא לסור מן המותר כחוט השערה".

עשרים וחמש שנים משדרים

את שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלוויין בכל מוצאי שבת

את שיעורו של הראשון לציון

הרה"ק יצחק יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד"

רח' הנשיאים 3 יבנה

בשעה 21:30 השיעור יוקרן

על גבי מסך ענק. בעיה תתקיים

סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

לחיות בבית הכנסת

כל הישועות והברכות

ליהודה יאירם נסימי

שתמו לטענה הרביעית בלוין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

שיזכו בבריות, אושר

ופרנסה טובה ובכל מלי

דמיטב ברוחניות

ובגשמיות, לנשים רבות

טובות ועמוסות והצלחה

לכל ילדיהם ולנכדיהם

להבדיל לעניי שני בת שמואל ז"ל

לעניי בניי בת סרוור ז"ל

רפואה שלמה

כתיאל לוי

בת רחמי"ה ילח

הקבי"ה ילח

מזור ומרפא

לרמי"ה אבריו

ושס"ה גידיו.

יחזור לאיתנו

ויזכה לשנים רבות

טובות ועמוסות

ויורוה נחת ושלווה

מכל יוצאי חלציו

מרכות ואיחולים

אלעזר וזיזה כהן

בהגיע עמית לבגרות

יה"ר שיעלה מעלות התורה

והיראה ויצליח בכל דרכיו

ומעשיו ובכל לימודיו

ותזכו לחופתו מותב בריאות

איתנה, פרנסה טובה ואושר.

ונחת לזיוה אהרני

ולמשפחת טהור

מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכוריו

שתמו לטענה הרביעית בלוין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

שיזכו בבריות, אושר

ופרנסה טובה ובכל מלי

דמיטב ברוחניות

ובגשמיות, לנשים רבות

טובות ועמוסות והצלחה

לכל ילדיהם ולנכדיהם

להבדיל לעניי שני בת שמואל ז"ל

לעניי בניי בת סרוור ז"ל

רפואה שלמה

כתיאל לוי

בת רחמי"ה ילח

הקבי"ה ילח

מזור ומרפא

לרמי"ה אבריו

ושס"ה גידיו.

יחזור לאיתנו

ויזכה לשנים רבות

טובות ועמוסות

ויורוה נחת ושלווה

מכל יוצאי חלציו

מרכות ואיחולים

אלעזר וזיזה כהן

בהגיע עמית לבגרות

יה"ר שיעלה מעלות התורה

והיראה ויצליח בכל דרכיו

ומעשיו ובכל לימודיו

ותזכו לחופתו מותב בריאות

איתנה, פרנסה טובה ואושר.

ונחת לזיוה אהרני

ולמשפחת טהור

מכל יוצאי חלציהם

לעניי הצנועה והענוה

רבקה אליאס

בת משה ז"ל

יח"י סיון פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

שהידידותה

בת שמואל ופרי ז"ל

יח"י סיון פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

יוסף חיון

בן מיסה ז"ל

נפטר השבוע יב"י סיון

לעניי הצנועה והענוה

אשר קפשיא

בן מרים ז"ל

יח"י סיון פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

מרכות ואיחולים לבנינים

אברהם וירדנה אליאס

ינקב ואירית בן-מרדכי

לנישואי אליאב עם שיראל

יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר

בישראל ועלה הקשר יפה יזכו

להמשיך את מסורת הבית המפואר

עניי הגפן בעניי הגפן דבר נאה ומתקבל"

יזכו השנה לזרע קודש בר-קיימא

לעניי הצנועה והענוה

רבקה אליאס

בת משה ז"ל

יח"י סיון פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

שהידידותה

בת שמואל ופרי ז"ל

יח"י סיון פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

יוסף חיון

בן מיסה ז"ל

נפטר השבוע יב"י סיון

לעניי הצנועה והענוה

אשר קפשיא

בן מרים ז"ל

יח"י סיון פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת

לעניי הצנועה והענוה

אסתר סולמיא

בן מרים ז"ל

השבוע פקידת שנת